

- 2 พ.ศ. 2546

๒๗.๐.๕๖

อนุสาร

อุดมศึกษา

ISSN 0125-2461 ปีที่ 29 ฉบับที่ 297 มีนาคม 2546
สำนักบรรณสารการพัฒนา

Library and Information Center MURU

คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี

"การต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด"

มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล

: ปัญหาการปรับเปลี่ยน

แผนการศึกษาแห่งชาติ 15 ปี

และแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ 5 ปี

แนวทางการดำเนิน กิจกรรมรณรงค์ป้องกัน

และแก้ไขปัญหายาเสพติด ในสถาบันอุดมศึกษา

ของทบวงมหาวิทยาลัย

ติดตามอ่านอนุสารอุดมศึกษาออนไลน์ ได้ที่ <http://www.mua.go.th/PR WEB>

อนุสาร

อุดมศึกษา

ISSN 0125-2461

ปีที่ 29 ฉบับที่ 297 / มีนาคม 2546

เอกสารเผยแพร่ ของ ทบวงมหาวิทยาลัย

สารบัญ

เรื่อง

หน้า

- คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี “การต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด” 3
- แนวทางการดำเนินกิจกรรมรณรงค์ป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติด ในสถาบันอุดมศึกษา ของทบวงมหาวิทยาลัย 7
- มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล : ปัญหาการปรับเปลี่ยน 9
- แผนการศึกษาแห่งชาติ 15 ปี และแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ 5 ปี 13
- ประมวลภาพภารกิจผู้บริหาร 23

กองบรรณาธิการ

นางสาวปิยาณี วิริยานนท์
 นายคนุพล อุ่นจินตมณี
 นางสาวจรินทร์ร ธนาคิดปกุล
 นางปราณี ชื่นอารมณี
 นางสาวชุลีกร ภูบุญเจริญไชย

ที่ปรึกษา

ศ.วรเดช จันทรศร
 นายสุชาติ เมืองแก้ว
 ศ.สมศักดิ์ จักรไพบวงค์
 นางสาวจิรณี ตันติรัตน์วงศ์
 นางสาววิริยา วรวิทย์สถลญาณ

ภาพ

นายพรชัย สิทธินันท์
 นายจรัส เล็กเกาะทวด

ศิลปกรรม

นายบุญคง สีเสน

เผยแพร่

นายอุดมศักดิ์ ศรีแก้ว
 นายวิรัตน์ มานะมุติ
 นายจริน กิจเมฆ

บรรณาธิการ

นายกมล ศรีประสาธน์

เจ้าของ

สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย โทร. 02-245-8323 Fax 02-245-8323, 02-245-8930

ผู้พิมพ์

นางสาวปิยาณี วิริยานนท์

พิมพ์ที่

หอจ.ไอเอส สแควร์ โทร. 02-883-3959 Fax 02-883-3959

สำนักบรรณสารการพัฒนา
Library and Information Center NIDA

- 2 พ.ศ. 2546

คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี
ที่ ๒๕/๒๕๔๖
เรื่อง การต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด

เพื่อให้การดำเนินงานในการเอาชนะปัญหายาเสพติดมีประสิทธิภาพสามารถแก้ไขปัญหาอุปสรรคขัดข้องต่างๆ บังเกิดผลเป็นรูปธรรมโดยเร็ว และเป็นไปตามแนวทางของคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 119/2544 ลงวันที่ 31 พฤษภาคม 2544 เรื่อง แนวทางการใช้พลังแผ่นดินเพื่อเอาชนะปัญหายาเสพติด และแนวทางที่ได้ประชุมมอบหมายนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดให้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด และหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ 14 มกราคม 2546

อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีจึงกำหนดแนวทางการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด ดังต่อไปนี้

1. บททั่วไป

1.1 สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในประเทศไทยในปัจจุบันได้ส่งผลกระทบและเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศ เนื่องมาจากทรัพยากรบุคคลของประเทศชาติเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดประมาณไม่น้อยกว่า 3 ล้านคน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่ถือเป็นกำลังสำคัญของชาติที่ได้ผลกระทบจากปัญหาดังกล่าว

1.2 รัฐบาลได้ตระหนักถึงความรุนแรงของปัญหายาเสพติด และถือเป็นปัญหาเร่งด่วนของชาติที่จะต้องแก้ไข โดยมีเจตนารมณ์อันแน่วแน่ในการผนึกกำลังของทุกภาคส่วนของสังคมร่วมกันเป็นพลังแผ่นดินตามแนวทางยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเพื่อเอาชนะยาเสพติดให้ได้โดยเร็ว ด้วยการขจัดปัจจัยเงื่อนไขทางด้านสังคมที่มีส่วนทำให้สถานการณ์ยาเสพติดยังคงมีความรุนแรงให้หมดสิ้นและสามารถเอาชนะปัญหายาเสพติดอย่างเบ็ดเสร็จโดยระดมความร่วมมือจากปวงชนชาวไทยทุกหมู่เหล่า องค์กรภาครัฐและเอกชนเข้าต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดในทุกพื้นที่อย่างพร้อมเพรียงกันทั่วประเทศ ให้สัมฤทธิ์ผล เพื่อให้การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติบรรลุตามวัตถุประสงค์และผลประโยชน์ของชาติในอนาคตต่อไป

2. วัตถุประสงค์

เพื่อยุติสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดและเอาชนะปัญหายาเสพติดอันเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงของชาติให้ได้อย่างรวดเร็ว ยั่งยืน และถาวร

3. นโยบาย

จัดตั้งองค์กรนำในการปฏิบัติทุกระดับ เพื่อให้เกิดเอกภาพและบูรณาการในการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดในทุกพื้นที่ ด้วยการ

3.1 ป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ประชาชนเพื่อหยุดยั้งมิให้มีการเพิ่มจำนวนผู้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเป็นการสกัดกั้นอุปสงค์ด้านยาเสพติดที่จะเกิดขึ้น

3.2 บำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้เสพและผู้ติดยาเสพติด เพื่อเป็นการลดอุปสงค์ด้านยาเสพติดในทุกรูปแบบ ทั้งในและนอกกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เพื่อให้มีสิ่งแวดล้อมที่เข้มแข็งเพียงพอต่อการเข้าสู่ชุมชนและสังคมด้วยตนเอง มิให้มีการเสพยาซ้ำ โดยดำรงชีวิตในสังคมอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

3.3 ปราบปรามผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ล่าเสียงยาเสพติด สารตั้งต้น เคมีภัณฑ์และอุปกรณ์ในการผลิตยาเสพติด ตลอดจนผู้มีอิทธิพล พัวพันเกี่ยวข้องกับ สนับสนุน ช่วยเหลือขบวนการยาเสพติดด้วยประการทั้งปวง เพื่อตัดวงจรและอุปทานด้านยาเสพติดให้ได้โดยเด็ดขาด

4. การปฏิบัติ

4.1 ป้องกันกลุ่มผู้มีโอกาสเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดและกลุ่มเสี่ยงต่างๆ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นอนาคตของชาติที่จะต้องป้องกันมิให้ตกเป็นเหยื่อของปัญหายาเสพติด ด้วยการใช้กระบวนการศึกษา สร้างและปลูกฝังจิตสำนึกให้เด็กและเยาวชนมีความรู้คู่คุณธรรม มีค่านิยม อุดมการณ์ และมีวิถีชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง โดยใช้กิจกรรมทางสร้างสรรค์ ให้เด็กและเยาวชนได้เรียนรู้และพัฒนาร่างกายและจิตใจให้มีความเข้มแข็งทางร่างกาย ปัญญา อารมณ์

4.2 จัดแหล่งมั่วสุม แหล่งอบายมุขและแหล่งแพร่ระบาดที่เป็นปัจจัยนำไปสู่ปัญหายาเสพติดโดยดำเนินการตามนโยบายการจัดระเบียบสังคมของรัฐบาลอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ตลอดจนเข้มงวดกวาดล้างตรวจสอบควบคุมสถานประกอบการและสถานที่ซึ่งใช้ในการประกอบธุรกิจใดๆ ตามกฎหมาย

4.3 รณรงค์แสวงหาความร่วมมือจากประชาชนทุกหมู่เหล่าทุกองค์กรให้ร่วมแรงร่วมใจกันเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัว การศึกษา ศาสนา และชุมชนเป็นเครือข่ายต่อต้านยาเสพติด รวมทั้งจัดให้มีกลุ่มราษฎรอาสาสมัครป้องกันยาเสพติดเป็นกำลังหลักในการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดในทุกชุมชน

4.4 แก้ไขปัญหาผู้เสพและผู้ติดยาเสพติดโดยให้ถือว่าผู้เสพและผู้ติดยาเสพติดเป็นเสมือนคนไข้หรือผู้ป่วย ที่สมควรได้รับการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพโดยจัดให้ผู้เสพและผู้ติดยาเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษาด้วยรูปแบบที่หลากหลายในทุกระบบตามความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายและพฤติกรรมการเสพยาเสพติด เพื่อส่งเสริมให้มีโอกาสกลับคืนสู่ครอบครัว ชุมชน และดำรงชีวิตได้อย่างปกติสุข ด้วยการดูแลเอาใจใส่ให้กำลังใจ ความรัก ความอบอุ่นแก่ผู้เสพและผู้ติดยาเสพติด เพื่อเป็นพลังสำคัญในการต่อต้านยาเสพติดที่ครอบครัว ชุมชน และสังคมยอมรับ

4.5 จัดให้มีกิจกรรมฟื้นฟูสมรรถภาพผู้เสพและผู้ติดยาเสพติดทั้งทางร่างกายจิตใจ และส่งเสริมพัฒนาอาชีพให้ผู้เสพและผู้ติดยาเสพติดที่ผ่านกระบวนการบำบัดรักษาให้สามารถดำรงชีวิตโดยไม่ต้องพึ่งพาและหวนกลับไปใช้ยาเสพติด พร้อมทั้งติดตามดูแลเอาใจใส่ และให้การส่งเสริมสนับสนุนแก่ผู้เสพและผู้ติดยาเสพติดภายหลังการบำบัดรักษาหรือฟื้นฟูสมรรถภาพแล้ว

4.6 ปราบปรามผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ล่าเสียงยาเสพติด สารตั้งต้น เคมีภัณฑ์และอุปกรณ์ในการผลิตยาเสพติด ด้วยมาตรการจากเบาไปหาหนักและเด็ดขาดตามสถานการณ์ รณรงค์ให้โอกาสแก่ผู้หลงผิดที่ตกเป็นเครื่องมือของ

ขบวนการยาเสพติด ให้รับรู้ถึงความเดือดร้อนของสังคมและผลกระทบของปัญหาเสพติดที่มีต่อประเทศชาติ ให้เลิกพฤติกรรมด้านยาเสพติดอย่างสิ้นดี แล้วหันมาร่วมมือกันทำประโยชน์เพื่อชาติบ้านเมือง

4.7 ใช้มาตรการทางกฎหมายปราบปรามผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้ล่าเหยื่อยาเสพติดตลอดจนผู้มีอิทธิพลพัวพันเกี่ยวข้องกับ สนับสนุน และผู้ให้การช่วยเหลือขบวนการยาเสพติดด้วยกระบวนการที่โปร่งอย่างเรียบง่าย หากกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ให้ถือเป็นบุคคลที่เป็นภัยคุกคามต่อสังคม ประเทศชาติ ซึ่งจะต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องทุกฉบับ และสืบสวนสอบสวนขยายผลไปยังบุคคลและทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเพื่อทำลายเครือข่ายหรือขบวนการยาเสพติด

4.8 สร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้านทั้งในรูปแบบทวิภาคีและพหุภาคีในการขจัดปัญหาการผลิต การนำเข้า การควบคุมสารตั้งต้น เคมีภัณฑ์ และอุปกรณ์ในการผลิตยาเสพติด เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหายาเสพติดทั้งในระดับภูมิภาคและระดับนานาชาติ

4.9 ให้ทุกส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐดำเนินการเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีพฤติกรรมเกี่ยวข้อง หรือเป็นที่สงสัยว่าเกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างรวดเร็วและจริงจัง รวมทั้งจะต้องมีมาตรการทางการบริหารและปกครองบังคับบัญชาเป็นพิเศษ เพื่อให้สามารถป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดได้อย่างทันที่

5. ปัจจัยสู่ความสำเร็จ

5.1 เจตจำนงทางการเมือง เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดซึ่งมีผลต่อความสำเร็จของการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด กลไกทางการเมืองทุกฝ่ายทุกระดับต้องให้ความร่วมมือในการดำเนินงาน

5.2 พลังมวลชนเป็นปัจจัยสำคัญในการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด ต้องรณรงค์และดำเนินการปฏิบัติการจิตวิทยาให้ประชาชนทุกหมู่เหล่า ในทุกภาคส่วนของสังคมตระหนักว่าปัญหายาเสพติดเป็นภัยคุกคามต่อสังคมและประเทศชาติที่ต้องร่วมมือกันป้องกันและแก้ไข ทั้งนี้จะต้องจัดให้ประชาชนมีหลักประกันในด้านความปลอดภัยและให้ได้รับผลตอบแทนที่เหมาะสม

5.3 การจัดองค์กรในทุกระดับตั้งแต่ระดับชาติ จังหวัด อำเภอ/กิ่งอำเภอ ตำบล หมู่บ้าน/ชุมชนต้องชัดเจนเพื่อเป็นแกนนำรับผิดชอบในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาในลักษณะของการบูรณาการทั้งแนวคิด แผนงาน งบประมาณ และการปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

5.4 กลไกของรัฐทุกหน่วยงานและทุกระดับต้องถือว่าการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดเป็นสิ่งสำคัญเร่งด่วนและเป็นหน้าที่รับผิดชอบร่วมกัน และต้องดำเนินการ สนับสนุนการดำเนินการอย่างจริงจังและต่อเนื่องเพื่อให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่เป็นรูปธรรมโดยเร็ว

5.5 เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องไม่เข้าไปพัวพันเกี่ยวข้อง มีส่วนร่วม สนับสนุนหรือช่วยเหลือการกระทำความผิดด้วยประการใดๆ ซึ่งหากเข้าไปมีพฤติกรรมอย่างหนึ่งอย่างใด ต้องถูกดำเนินการทั้งทางการปกครองทางวินัย และทางอาญาอย่างเด็ดขาด

5.6 เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ต้องมีกระบวนการสรรหาตัวผู้ปฏิบัติที่มีคุณภาพ ยึดมั่นในอุดมการณ์ และจะต้องได้รับค่าตอบแทนสิทธิประโยชน์ การคุ้มครอง และการดูแลเอาใจใส่อย่างแท้จริง ในด้านสวัสดิการ ความก้าวหน้าและความมั่นคงในหน้าที่ราชการ

6. การบริหารจัดการ

6.1 ในการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด ให้ศูนย์อำนวยการต่อสู้เอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ (ศตส.) เป็นองค์กรอำนวยการระดับชาติ และให้มีศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดระดับต่างๆ เป็นศูนย์กลางการปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่ โดยรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้อำนวยการ ศตส. มีอำนาจหน้าที่ในการจัดตั้งและแก้ไขเพิ่มเติมศูนย์ หรือองค์กรปฏิบัติการในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และตามแนวชายแดนทางบกและทางทะเล เพื่อรับผิดชอบในการปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด

6.2 การจัดโครงสร้าง การประกอบกำลัง การปกครองบังคับบัญชา การส่งกำลังบำรุง การติดต่อสื่อสาร การรายงาน การติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานของศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ และศูนย์หรือองค์กรปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดในทุกระดับให้เป็นไปตามที่ผู้อำนวยการ ศตส. กำหนด

6.3 ให้ทุกส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ให้การสนับสนุนศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ และศูนย์หรือองค์กรปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดในทุกระดับ โดยถือเป็นลำดับความเร่งด่วนสูงสุด จัดให้มีระบบการบริหารจัดการที่เป็นเอกภาพและมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการดำเนินการ เพื่อตอบสนองนโยบายยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินและแผนปฏิบัติการเพื่อเอาชนะยาเสพติด

6.4 ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด เร่งรัดดำเนินการด้านอำนวยการ และสนับสนุน โดยเฉพาะงานนโยบาย งานวิชาการ กฎหมายและระเบียบต่างๆ การประสานการปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล ทั้งนี้ เพื่อให้การต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่กำหนดและในกรณีที่มีปัญหาข้อขัดข้องในการปฏิบัติงานขององค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ ให้นำเสนอผู้อำนวยการ ศตส. พิจารณา วินิจฉัย ตีความและสั่งการได้ตามที่เห็นสมควร

6.5 ให้สำนักงานประมาธ และกระทรวงการคลังจัดระบบ และจัดเตรียมงบประมาณรองรับการดำเนินงานและการปฏิบัติตามคำสั่งนี้ และให้การสนับสนุนการจัดเงินตอบแทน หรือขึ้นเงินเดือนพิเศษแก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดที่มีผลงานดีเด่น และเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติและศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดในทุกระดับ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2546 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2546

พันตำรวจโท

(ทักษิณ ชินวัตร)

นายกรัฐมนตรี

แนวทางการดำเนินกิจกรรมรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถาบันอุดมศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย

เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลในการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดในสถาบันอุดมศึกษา ของทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดแนวทางการดำเนินกิจกรรมรณรงค์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ที่สอดคล้องกับแผนรณรงค์ป้องกันยาเสพติดของสำนักงาน ป.ป.ส. ดังนี้

มาตรการดำเนินงาน

1. รณรงค์และประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้ลด ละ เลิกยาเสพติด
2. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ครอบครัว สถานศึกษา ด้วยการใช้ความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง ส่งเสริมสร้างกิจกรรมทางเลือก กิจกรรมทางศาสนา การมีส่วนร่วม และเครือข่ายในชุมชน
3. การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันด้วยการให้ความรู้ ความเข้าใจถูกต้อง ปฏิบัติตนในการป้องกันการควบคุมตนเอง การป้องกันกลุ่มผู้บริสุทธิ์และกลุ่มเสี่ยง ฯลฯ
4. การลดปัจจัยเงื่อนไขสำคัญที่จะส่งผลต่อปัญหาและการแพร่ระบาดของยาเสพติด เช่น การควบคุมพื้นที่มีวุลุม แหล่งอบายมุข

งบประมาณ

1. ประสานและบูรณาการแผนกับพื้นที่ โดยให้สถาบันการศึกษาเข้าร่วมประสานแผนงานงบประมาณกับหน่วยงานในพื้นที่ (จังหวัด) ที่จะดำเนินงานร่วมกัน
2. สำนักงาน ป.ป.ส. ได้จัดสรรงบประมาณ พ.ศ. 2546 จำนวน 7.1 ล้านบาท ให้ทบวงมหาวิทยาลัยสำหรับสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาในสังกัด จัดกิจกรรมรณรงค์

ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ

กิจกรรม

1. กิจกรรมส่งเสริมกิจกรรมทางเลือกและความถนัดเพื่อเสริม IQ, EQ และ MQ

วัตถุประสงค์ เพื่อให้บัณฑิตนักศึกษาได้เข้าร่วมหรือจัดกิจกรรมตามความสนใจและความถนัด เพื่อเสริม IQ, EQ และ MQ เช่น กิจกรรมทางด้านศิลปะ การแสดงดนตรี วัฒนธรรม การบำเพ็ญประโยชน์ ฯลฯ

2. กิจกรรมกีฬาเพื่อสุขภาพด้านยาเสพติด

วัตถุประสงค์ เพื่อให้บัณฑิตนักศึกษาได้ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ ผ่อนคลายความเครียด

3. กิจกรรมชวนน้องมองอนาคต

วัตถุประสงค์ เพื่อให้บัณฑิตนักศึกษาไปชักชวน ชี้นำ ชี้นะน้องๆ นักเรียนในโรงเรียนที่เคยศึกษา หรือในจังหวัดภูมิลำเนาเดิม เพื่อเป็นตัวอย่างของความสำเร็จในความประพฤติดี ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดจนสามารถเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษา พร้อมทั้งจัดกิจกรรมที่นำไปสู่สิ่งที่ดีในอนาคตให้กับน้องๆ เยาวชน

4. กิจกรรมรณรงค์ป้องกันยาเสพติดของนิสิตนักศึกษา

วัตถุประสงค์ เพื่อให้บัณฑิตนักศึกษา จัดกิจกรรมการรณรงค์ป้องกันยาเสพติดในรูปแบบต่างๆ เช่น สื่อ การแสดง การประกวด ฯลฯ ทั้งการรณรงค์ในสถาบันอุดมศึกษา โรงเรียน และชุมชนทั่วไป

5. กิจกรรมอบรมเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

วัตถุประสงค์ เพื่ออบรมนิสิตนักศึกษา และเยาวชนทั่วไปให้เข้าเกิดความรู้ ความเข้าใจ เกิดความตระหนัก ไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด รวมทั้งการให้มีจิตสำนึกที่จะร่วมในการรณรงค์หรือตระหนักในภาระที่มีต่อสังคม

6. จัดตั้งเครือข่ายประสานงาน

วัตถุประสงค์ เพื่อให้มีการจัดตั้งเครือข่ายประสานการดำเนินงานร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษากับครอบครัว สถาบันการศึกษากับชุมชน สถาบันการศึกษากับโรงเรียนต่างๆ รวมทั้งการจัดตั้งชมรมต่อต้านยาเสพติด ทั้งในสถาบันการศึกษาและชุมชน

7. จัดตั้งศูนย์แนะนำ/ปรึกษา และ Hot line

วัตถุประสงค์ เพื่อให้มีศูนย์หรือหน่วยงานให้คำปรึกษาแนะนำ และแก้ไขปัญหาทั้งเรื่องการเรียนรู้และทักษะชีวิตให้กับนักศึกษา เยาวชน และผู้ปกครอง

8. กิจกรรมรณรงค์ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ในสถานศึกษา

วัตถุประสงค์ เพื่อให้หน่วยงานด้านการประชาสัมพันธ์ของสถาบันการศึกษาจัดการรณรงค์เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง และตระหนักในพิษภัยของยาเสพติดโดยรณรงค์ผ่านสื่อในทุกรูปแบบ เช่น วิทยุ เสียงตามสาย สื่อสิ่งพิมพ์ ฯลฯ

9. กิจกรรมการคัดกรองและจัดทำฐานข้อมูล

วัตถุประสงค์ เพื่อจัดทำฐานข้อมูลและคัดกรองนิสิตนักศึกษาที่อยู่ในภาวะกลุ่มเสี่ยงรวมทั้งการป้องกันไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดด้วยการให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิด

10. กิจกรรมการปรับสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาเพื่อไม่ให้เป็นที่แหล่งยาเสพติด

วัตถุประสงค์ เพื่อจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษาเพื่อไม่ให้เกิดมูมอับ หรือสถานที่ลับตาสำหรับเสพยาเสพติด

มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล : ปัญหาการปรับเปลี่ยน

ศ.ดร.ทินพันธุ์ นาคะตะ

มหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 20 แห่ง มี ปัญหาที่ต้องอยู่ภายใต้ระบบราชการต้อง ถูกควบคุมและกำกับดูแลของระบบราชการแบบเดียวกับ ที่ใช้กับกระทรวง ทบวง กรม อื่นๆ มาเป็นเวลานานเกือบ ศตวรรษ ทั้งด้านการบริหารทั่วไป การบริหารงานบุคคล การบริหารการเงิน และทรัพย์สิน ซึ่งขัดกับลักษณะ ของมหาวิทยาลัยที่ต้องการความมีอิสระในการบริหารงาน ทุกด้าน จากการแทรกแซงของอำนาจและอิทธิพลภายนอกมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจึงมีอุปสรรคจากความ ล่าช้า ไม่คล่องตัวและการควบคุมดังกล่าว จนยากที่จะ ก่อให้เกิดความก้าวหน้าและความเป็นเลิศในทางวิชาการ ขึ้นมาได้ เพราะการบริหารงานติดอยู่กับระเบียบราชการ และผู้ที่อยู่ในมหาวิทยาลัยก็ติดอยู่กับความเป็นข้าราชการ มากกว่าการเป็นมันสมองของชาติ

จึงได้เกิดความพยายามในการปรับเปลี่ยน สถานภาพ การเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ ไปเป็น มหาวิทยาลัยนอกระบบราชการ หรือในกำกับรัฐบาลขึ้น มา โดยมีการสัมมนาหลายครั้ง ใน พ.ศ.2507 พ.ศ. 2509 พ.ศ. 2513 และ พ.ศ.2517 แต่ในช่วงดังกล่าวรัฐบาล และมหาวิทยาลัยต่างๆ ยังไม่พร้อมที่จะมีการดำเนินการ จริงจังขึ้นมา

ทบวงมหาวิทยาลัยได้จัดทำแผนอุดมศึกษา ระยะยาว (พ.ศ. 2533-พ.ศ. 2547) ขึ้น ระบุนโยบาย การบริหารมหาวิทยาลัยของรัฐ ในลักษณะที่ไม่เป็น ราชการ และได้ตั้งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี ในปี พ.ศ. 2533 ตามนโยบายดังกล่าว

แนวความคิดนี้ เริ่มเป็นรูปธรรมอย่างแท้จริงกับ มหาวิทยาลัยของรัฐ 20 แห่ง ที่จะต้องออกไปเป็น มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติ เมื่อวันที่ 27 มกราคม พ.ศ. 2541 ให้รัฐบาลกู้เงินจาก ธนาคารแห่งเอเชียเพื่อพัฒนาการศึกษาโดยมีเงื่อนไขให้ มหาวิทยาลัยของรัฐทุกแห่ง เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ รัฐบาล ภายใน พ.ศ. 2545 ให้มีอิสระในการบริหารงาน ของตัวเอง และได้รับเงินสนับสนุนจากรัฐบาลจำนวนหนึ่ง เช่น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลร้อยละ 70 ของรายได้ทั้งหมดของมหาวิทยาลัย เป็นต้น แต่มหาวิทยาลัยก็ต้องพร้อมที่จะรับการตรวจสอบจากสังคมด้วย

ทบวงมหาวิทยาลัยได้มีการเตรียมการดังนี้ คือ **ประการแรก** ทำความเข้าใจกับประชาคมมหาวิทยาลัย เกี่ยวกับหลักการและแนวปฏิบัติต่างๆ โดยเฉพาะในที่ สัมมนาระดับชาติ วันที่ 29 กันยายน พ.ศ. 2541

ประการที่สอง เสนอคณะรัฐมนตรีให้มิมติเห็นชอบแผนปฏิบัติการของมหาวิทยาลัยต่างๆ วันที่ 25 พฤษภาคม พ.ศ. 2542 และวันที่ 22 สิงหาคม พ.ศ. 2543 ที่กำหนดว่าจะได้ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเหล่านั้น

ประการที่สาม มอบอำนาจให้มหาวิทยาลัยสามารถโอนหรือเปลี่ยนแปลงเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ รวมทั้งมอบอำนาจการบริหารงานบุคคลให้แก่มหาวิทยาลัยด้วย เว้นแต่การแต่งตั้งตำแหน่งศาสตราจารย์

ประการที่สี่ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2543 เห็นชอบในหลักการเหล่านี้คือ ความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัยในกำกับในการบริหารวิชาการ บริหารงานบุคคลและบริหารการเงิน โดยให้สิ้นสุดที่มหาวิทยาลัย รวมทั้งแหล่งงบประมาณทั้งเงินนอกงบประมาณแผ่นดินและเงินงบประมาณแผ่นดิน อย่างหลังนี้เมื่ออนุมัติแล้ว ให้จัดสรรเป็นเงินอุดหนุนทั่วไป รวมทั้งการจัดเงินกองทุนขยายเงินเดือน เพื่อส่งเสริมคุณภาพการศึกษาด้วย

แต่อย่างไรก็ตาม แนวความคิดและความพยายามต่างๆ ที่เกิดขึ้นมานาน ในการปรับเปลี่ยนไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ในลักษณะที่ไม่เป็นส่วนราชการ แต่มีอิสระ มีอำนาจตัดสินใจได้ทุกเรื่อง ดำเนินการเองได้ทุกอย่าง เพื่อสร้างสังคมทางวิชาการให้เป็นผู้นำทางปัญญา เป็นผู้สร้างองค์ความรู้ใหม่ และเป็นผู้สร้างคนให้มีคุณภาพ รวมทั้งเพื่อให้มหาวิทยาลัยมีความเป็นเลิศทางวิชาการ และสามารถสนองตอบความต้องการของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากได้บุคลากรที่มีคุณภาพจากการประเมินคุณภาพตลอดเวลานั้น กลับไม่ได้มีการดำเนินการกันอย่างจริงจังนัก เพราะบุคลากรในมหาวิทยาลัยยังไม่เข้าใจ ไม่สนใจ กลัว และไม่กล้าเสี่ยงพอ

ถึงแม้ว่าผลการศึกษาวิจัยดังต่อไปนี้ ท่ามา

หลายปีแล้ว และระยะหลังๆ นี้ น่าจะมีแนวโน้มที่ดีขึ้น แต่ก็ควรตระหนักกันไว้ด้วย กล่าวคือ

ใน พ.ศ. 2536 ครองนวล จรณะหุต ได้ศึกษาทัศนะของผู้บริหารมหาวิทยาลัยของรัฐ 19 แห่ง ซึ่งมีความเห็นว่า บุคลากรที่ไม่เห็นด้วยกับการปรับเปลี่ยนแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ไม่เข้าใจในระบบการบริหารแบบอิสระว่ามีลักษณะอย่างไรและกลุ่มที่เข้าใจดี แต่ไม่ต้องการเปลี่ยนแปลงจากสถานภาพความเป็นข้าราชการ อันเนื่องมาจากเหตุผลหลายอย่าง กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่สร้างเงื่อนไขต่อต้านและสามารถเป็นกลุ่มพลังที่ยิ่งใหญ่ ทำให้เกิดความผิดพลาด และล้มเหลวในความพยายามปรับเปลี่ยนครั้งที่ผ่านมาเป็นกลุ่มที่เป็นอุปสรรคสำคัญในการดำเนินงานในระยะต่อไป โดยเฉพาะผู้บริหารเองบางส่วนก็ไม่ค่อยจริงจังนักในการแสดงว่าเห็นด้วยกับการปรับเปลี่ยนดังกล่าว เนื่องจากยังติดอยู่กับการเป็นข้าราชการอยู่มาก นับเป็นกลุ่มที่เป็นอุปสรรคสำคัญในการผลักดันการปรับเปลี่ยนในครั้งต่อไป

จากการศึกษาของ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ พ.ศ. 2528 ได้พบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งไม่เห็นด้วยกับการให้มหาวิทยาลัยออกนอกระบบเกินร้อยละ 50 เล็กน้อย เนื่องจากยังไม่เข้าใจรูปแบบ โครงสร้างสิทธิประโยชน์และสวัสดิการในระบบใหม่ดีพอ ปัญหาที่มีอยู่ก็คือ อาจารย์ไม่ค่อยมาทำงาน เมื่อไม่มีชั่วโมงสอนก็อาจไม่อยู่ อาจารย์ขาดการทำวิจัยและขาดการปรับปรุงตนเองด้านวิชาการ รวมทั้งอาจารย์ทำงานข้างนอกมากเกินไป เงินเดือนอาจารย์ต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับภาคเอกชน เมื่อว่างเว้นจากการสอน ต้องไปทำงานอื่น จึงไม่มีเวลาเพียงพอกับการทำวิจัย

ชูชาติ อารีจิตราอนุสรณ์ และคณะ ได้ศึกษาความคิดเห็นข้าราชการมหาวิทยาลัยของรัฐ พ.ศ. 2541 พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามมีถึงร้อยละ 65.5 มีความเห็นว่ามีมหาวิทยาลัยของตนควรเป็นส่วนราชการเหมือนเดิม มีร้อยละ 34.5 เท่านั้น ที่มีความเห็นทำให้เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐบาล มีข้าราชการมหาวิทยาลัยเพียงร้อยละ 31.0 ที่ต้องการเปลี่ยนสถานภาพไปเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ แต่มีถึงร้อยละ 45.8 ที่ไม่ต้องการ เนื่องจากร้อยละ 58.7 เห็นว่า ผู้บริหารจะได้ประโยชน์มาก ยิ่งกว่านั้นยังเห็นว่า จะเกิดผลกระทบต่อสังคม โดยเฉพาะนักศึกษาที่ยากจน อีกทั้งวิกฤตเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคสำคัญในการเปลี่ยนสถานภาพของมหาวิทยาลัย โดยผู้ตอบแบบสอบถามต้องการสิทธิในการเลือกอยู่ในสถานภาพข้าราชการถึงร้อยละ 47.2

และในการศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งของ รติยา บรรณสิทธิ์ พ.ศ. 2542 พบว่า ผู้ที่มีความเห็นให้เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐมีลักษณะ ดังนี้ คือเป็นข้าราชการชาย ร้อยละ 55.4 ข้าราชการหญิง ร้อยละ 44.6 มีวุฒิปริญญาโท ร้อยละ 48.5 ปริญญาตรี ร้อยละ 24.0 มีประสบการณ์ทำงาน 11-20 ปี ร้อยละ 39.5 21 ปีขึ้นไป ร้อยละ 34.3 เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร้อยละ 40.8 รองศาสตราจารย์ ร้อยละ 36.0 อาจารย์ ร้อยละ 22.0 และศาสตราจารย์ ร้อยละ 1.2 มีผู้ต้องการเปลี่ยนงาน ร้อยละ 31.9 ไม่ต้องการเปลี่ยนงาน ร้อยละ 65.9

โดยที่ข้าราชการในมหาวิทยาลัย มีความพึงพอใจในการทำงานที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ ในระดับที่พึงพอใจมาก ร้อยละ 51.0 พึงพอใจปานกลาง ร้อยละ 43.9 และพึงพอใจน้อย ร้อยละ 5.1 **สรุป ข้าราชการในมหาวิทยาลัยพึงพอใจในสภาพที่เป็นอยู่ถึงร้อยละ 95 ที่เดียว**

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า บุคลากรที่ไม่เห็นด้วยกับ

การปรับเปลี่ยนไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐได้แก่ บุคคลเหล่านี้ คือ **ประการแรก** ผู้ที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจถึงความจำเป็นและลักษณะของระบบใหม่ดีพอที่ควรถือว่า เป็นสิ่งที่ท้าทายความสามารถของตัวเอง **ประการที่สอง** เป็นผู้ที่มีผลประโยชน์เคลือบแฝงอยู่กับระบบเดิมจึงอยากรักษาสถานภาพเอาไว้ไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลง **ประการที่สาม** เคยชินกับระบบราชการ ที่มีความมั่นคงในอาชีพสวัสดิการและสิทธิประโยชน์ทั้งหลาย ซึ่งไม่แตกต่างกับระบบใหม่มากนัก เนื่องจากในระบบราชการเข้าง่ายออกยาก ทำงานไปเรื่อยๆ สบายกว่า ส่วนในระบบใหม่ต้องคล่องแคล่วตื่นตัวตลอดเวลา **ประการที่สี่** รู้สึกตัวเองว่าไม่มีความรู้ความสามารถพอ ไม่สามารถพัฒนาตัวเองได้อีกต่อไปแล้ว จึงไม่แน่ใจว่า จะผ่านการประเมินทั้งก่อนและหลังการเป็นพนักงานหรือไม่ **ประการที่ห้า** เป็นผู้ที่ไม่มีความคาดหวังอะไรต่อไปอีกแล้ว ไม่มีศักยภาพที่จะพัฒนาตัวเองต่อไปได้ จึงขอยุ่ไปวันๆ มากกว่า **ประการที่หก** คิดว่าการปรับเปลี่ยนเข้าสู่ระบบใหม่ มีความเสี่ยงมากกว่า หากไม่ผ่านการประเมินครั้งใด ย่อมกระทบต่อความมั่นคงในอาชีพการงานของตัวเอง เพราะเป็นระบบที่เข้ายากออกง่ายนั่นเอง และ**ประการที่เจ็ด** คักดีศรีของความเป็นข้าราชการยังมีความสำคัญอยู่มาก

ดังนั้น ในการกำหนดเป้าหมายไว้ว่า มหาวิทยาลัยของรัฐ 20 แห่งจะต้องปรับเปลี่ยนไปเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล ภายใน พ.ศ. 2545 นั้น จึงควรมีข้อพิจารณาดังนี้

1. ทบวงมหาวิทยาลัย ควรเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาทบทวนมติ ครม. วันที่ 27 มกราคม พ.ศ. 2541 ที่กำหนดให้มหาวิทยาลัยของแต่ละแห่งดำเนินการให้เสร็จภายในปี พ.ศ. 2545 ให้ปรับเปลี่ยนเป็นให้

สามารถดำเนินการตามความพร้อมของแต่ละแห่งตามความเห็นของที่ประชุมคณะกรรมการที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีฝ่ายติดตามการปฏิบัติราชการ วันที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2545 โดยมอบให้ ปอมท. เสนอเกณฑ์ความพร้อมดังกล่าว

2. มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2543 ที่กำหนดวิธีการและระยะเวลาปรับเปลี่ยนข้าราชการเข้าสู่การเป็นพนักงาน ซึ่งกล่าวว่า โดยหลักการไม่ควรมีบุคลากร 2 ประเภทในหน่วยเดียวกัน แต่หากมีความจำเป็นในระยะแรก ก็ให้มีบุคลากร 2 ประเภทไปก่อนปรากฏว่า มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เสนอขอให้มีระบบคู่ขนานไปจนกว่าข้าราชการจะเกษียณอายุไปหมดซึ่งคาดว่าจะใช้เวลาอีกประมาณ 10-15 ปีจึงควรยืนยันในเรื่องนี้

3. ระบบคู่ขนานดังกล่าว นับเป็นการประนีประนอมระหว่างฝ่ายที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย ที่สามารถเลือกอยู่ในระบบราชการ เป็นข้าราชการหรืออยู่ในระบบอิสระ

เป็นพนักงานมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล

4. การปรับเปลี่ยนระบบบริหารของมหาวิทยาลัยเกี่ยวข้องกับหลายฝ่าย ทั้งรัฐบาล ทบวงมหาวิทยาลัย บุคลากรมหาวิทยาลัย และประชาชนส่วนรวม จึงเป็นนโยบายระดับชาติที่ต้องกระทำอย่างรอบคอบ ค่อยเป็นค่อยไป

5. การประชาสัมพันธ์ สร้างความเข้าใจอย่างแท้จริงกับผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด โดยเฉพาะบุคลากรมหาวิทยาลัย ผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงในการปรับเปลี่ยน นับเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยลดความขัดแย้งต่างๆ ได้มาก

6. ไม่ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบใหม่หรือไม่ อาจารย์มหาวิทยาลัยก็ยังคงมีบทบาทในการต่อสู้เพื่อความถูกต้อง เป็นธรรม และผลประโยชน์ส่วนรวมเช่นเดิม ทั้งนี้ก็ด้วยจิตสำนึก ความเป็นที่พึง และเป็นมโนธรรมของสังคมนั่นเอง

ข่าวประชาสัมพันธ์

ทบวงฯ จัดประกวดสุนทรพจน์ภาษาอังกฤษ พัฒนาศักยภาพเยาวชนไทยแข่งขันในเวทีโลก

ทบวงมหาวิทยาลัยจัดประกวดสุนทรพจน์ภาษาอังกฤษ (Youth Speaker Award) ในหัวข้อสุนทรพจน์ ASEAN Integration : Toward the Bright Future เพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำและศักยภาพของเยาวชนไทยในการกล่าวสุนทรพจน์ภาษาอังกฤษให้สามารถแข่งขันได้ในระดับภูมิภาคอาเซียนและระดับนานาชาติ

ผู้ชนะการแข่งขันที่ได้รับรางวัลที่ 1-3 จะได้ไปทัศนศึกษา ณ มหาวิทยาลัยในประเทศสมาชิกอาเซียน เป็นเวลา 7-14 วัน ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยให้การสนับสนุนค่าบัตรโดยสารเครื่องบินชั้นประหยัด ทั้งนี้ผู้สมัครจะต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ (1) กำลังศึกษาระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน และไม่อยู่ในปีสุดท้ายของการศึกษา (2) อายุไม่เกิน 25 ปี นับถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2546 และ (3) สุนทรพจน์ที่นำเสนอจะต้องเกิดจากความคิดและการวิเคราะห์ของผู้สมัครเอง

สอบถามรายละเอียดได้ที่ กองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เลขที่ 328 ถนนศรีอยุธยา เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 ภายในวันที่ 30 เมษายน 2546 โทร. 0-2246-0025 ต่อ 744 โทรสาร 0-2246-4030

แผนการศึกษาแห่งชาติ 15 ปี และแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ 5 ปี

ด้วยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 33 ซึ่งบัญญัติให้มีแผนการศึกษาแห่งชาติที่บูรณาการศาสนา ศิลป วัฒนธรรม และกีฬากับการศึกษาทุกระดับ ภายใต้กรอบนโยบายที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาโดยมีกฎหมายแม่บทเชื่อมต่อกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ คือ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 เป็นฐานหลักของนโยบายแห่งรัฐ ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ และใช้เป็นหลักในการปฏิรูปการศึกษาของประเทศ

คณะรัฐมนตรีในความประชุมเมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2545 ได้มีมติอนุมัติให้ประกาศใช้ **แผนการศึกษาแห่งชาติ** ซึ่งเป็นแผนยุทธศาสตร์ระยะยาว 15 ปี (พ.ศ. 2545-2559) โดยให้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารและประสานเพื่อนำแผนการศึกษาแห่งชาติสู่ความสำเร็จในการปฏิบัติโดยความร่วมมือของทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้ อนุสารอุดมศึกษา ฉบับที่ 296 เดือนกุมภาพันธ์ 2546 ได้นำเสนอโดยสรุปไปแล้วมี **หลักการและสาระสำคัญที่ชัดเจน** จนแตกต่างจากแผนการศึกษาฉบับอื่นๆ คือ

 เป็นแผนยุทธศาสตร์ระยะยาว 15 ปี ที่นำความมุ่งหมายหลักการ และมาตรการที่บัญญัติไว้ใน **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ** มากำหนดเป็น **เจตนารมณ์** ของแผน 2 ประการ

1) มุ่งพัฒนาทุกชีวิตให้เป็น “มนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข”

2) มุ่งพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมที่มีความเข้มแข็งและมีคุณภาพใน 3 ด้าน ยังสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของสังคมไทยที่พึงประสงค์ใน 20 ปีข้างหน้าตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 9

 เป็นแผนปฏิรูปการศึกษาภาพรวมของประเทศที่นำแนวทางการปฏิรูปการศึกษาดังกำหนดใน **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ** ได้แก่ การปฏิรูประบบการศึกษา การปฏิรูปการเรียนรู้ การปฏิรูประบบบริหารและการจัดการศึกษา การปฏิรูประบบการประกันคุณภาพ การปฏิรูปครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา การปฏิรูประบบทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา และการปฏิรูประบบสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มาขยายเป็นวัตถุประสงค์ 3 ข้อ และแนวนโยบายเพื่อ

ดำเนินการ 11 ประการ (รายละเอียดได้นำเสนอในอนุสารอุดมศึกษา ฉบับกุมภาพันธ์ 46 หน้า 7-14 โดยแต่ละแนวนโยบายมีสาระประกอบด้วยเป้าหมาย การดำเนินงานและยุทธศาสตร์การดำเนินงาน

 เป็นแผนชั้นนำกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน แผนพัฒนาการอาชีวศึกษา แผนพัฒนาการอุดมศึกษาและพัฒนาด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการกีฬาที่บูรณาการเข้ากับการศึกษาทุกระดับ รวมทั้งแผนปฏิบัติการในระดับเขตพื้นที่และสถานศึกษาที่มีรายละเอียดของแผนงาน โครงการรองรับ มีเป้าหมาย ตัวชี้วัดความสำเร็จของแผน เป็นระยะในช่วงเวลาที่กำหนด และผู้รับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อให้มีการพัฒนาด้านการศึกษาที่สอดรับกันทั้งประเทศ

 ในการจัดทำแผนให้ความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นทั้งในขอบเขตสังคมไทยและสังคมโลก ตามแนวโน้มของการพัฒนาสู่สังคมเศรษฐกิจยุคใหม่ที่มีการใช้ความรู้และนวัตกรรมเป็นปัจจัยหลักในการผลิตและพัฒนา โดยไม่ละเลยต่อวัฒนธรรม วิถีชีวิตที่ตังงาม บนความเท่าเทียม ครอบครัวมีความอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง สังคมมีศาสนธรรมเป็นหลักประจำใจ

 ในการปฏิบัติทุกขั้นตอน ยึดหลักการ **“พัฒนาโดยประชาชนด้วยระบบการบริหารและการจัดการที่ดี”** สนับสนุน เปิดโอกาสให้สังคมทุกส่วน ทุกระดับ มีส่วนร่วมอย่างมุงหวังให้เกิดเป็นพลังของชุมชนท้องถิ่นที่เข้มแข็ง เพื่อเป็นฐานรากอันมั่นคงของสังคมไทยตลอดไป

 การดำเนินงานเพื่อบรรลุตามเป้าหมายของแผนการศึกษาฉบับนี้ ได้กำหนดไว้เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละหน่วยงาน/องค์กรประชาชน ภาคประชาสังคม ในทุกแนวนโยบาย โดยความรับผิดชอบในเบื้องต้นแม้จะเป็นหน้าที่ของรัฐบาลโดยตรง แต่ยังคงขึ้นอยู่กับหน่วยงานและสถาบันอื่น ทั้งในส่วนท้องถิ่น องค์กรประชาคม และประชาชนที่จะต้องดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผน

ปัจจุบันในส่วนของอุดมศึกษา ทางมหาวิทยาลัยได้จัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 9 (5 ปี) และยุทธศาสตร์อุดมศึกษาไทยเรียบร้อยแล้ว อนุสารอุดมศึกษาฉบับนี้ จึงขอเสนอสาระและวิวัฒนาการของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ (5 ปี) ในอดีต ก่อนการปฏิรูปการศึกษา (พ.ศ. 2503- พ.ศ. 2544) เพื่อเป็นข้อมูลให้ท่านผู้อ่านได้รับทราบและนำไปใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงต่อไป ซึ่งต้องขอขอบคุณสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรีที่เอื้อเพื่อข้อมูลเหล่านี้

การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะ 5 ปี นั้น จะสนองตอบแผนการศึกษาแห่งชาติ (15 ปี) และสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นับตั้งแต่แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 1- ฉบับที่ 8 ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 1

ในช่วงที่มีแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2503

นั้น แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2504–2509) หรือเรียกว่า โครงการการศึกษา พ.ศ. 2504–2509

นั้น ได้มีการวางนโยบายในการจัดการศึกษาที่สำคัญ ดังนี้

- 1) ให้เยาวชนของชาติได้รับการศึกษา และจัดการศึกษาภาคบังคับให้ทั่วถึงและให้มีมาตรฐานสูงขึ้น
- 2) ขยายและปรับปรุงการศึกษาระดับกลางทั้งสายสามัญศึกษาและอาชีวศึกษาให้เข้มแข็ง และเป็นพื้นฐานที่มั่นคงของการศึกษาขั้นสูงต่อไป
- 3) ผลิตรู้อาจารย์ให้เพียงพอแก่ความต้องการ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา
- 4) ส่งเสริมการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยขยายการศึกษาระดับนี้ไปยังส่วนภูมิภาค เพื่อให้สามารถผลิตนักศึกษาให้เพียงพอกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

เนื่องจากในระยะแรกของแผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับที่ 1 นั้น ยังขาดการประสานสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาการเศรษฐกิจและแผนพัฒนาการศึกษา หลังจากทีสภาการศึกษาแห่งชาติจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 แล้ว จึงได้มีการนำแผนดังกล่าวไปผนวกรวมเป็นส่วนหนึ่งในแผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ ฉบับที่ 1 ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2507–2509) ทำให้การจัดการศึกษามีส่วนสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและสอดคล้องกับความต้องการด้านกำลังคนมากขึ้น

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 2

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 2

(พ.ศ. 2510–2514) สภาการศึกษาแห่งชาติได้ประสานงานอย่างใกล้ชิดกับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สาระสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 คือ จัดการศึกษาให้สัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยคำนึงถึงความต้องการด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความต้องการด้านกำลังคน ตลอดจนความรู้และเทคนิคในการพัฒนาสาขาต่างๆ ขยายการศึกษภาคบังคับเน้นหนักในการผลิตกำลังคนระดับกลางทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ปรับปรุงคุณภาพการศึกษา ส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 3

(พ.ศ. 2515–2519) มีสาระสำคัญ คือ 1) พยายามเร่งขยายการศึกษภาคบังคับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ขณะเดียวกันก็ขยายการศึกษาระดับมัธยมศึกษา การฝึกหัดครู และอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการกำลังคนระดับกลางและระดับสูง 2) ส่งเสริมการศึกษาวิชาสาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และการศึกษาด้านเกษตรกรรม เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการผลิตของประเทศ 3) มุ่งส่งเสริมความเสมอภาคในการศึกษา โดยปรับปรุงและขยายการ

ศึกษาในส่วนภูมิภาคและท้องถิ่นกันดาร และ 4) เน้นการศึกษานอกโรงเรียน โดยเน้นหนักการฝึกอบรมด้านเกษตรกรรม และส่งเสริมอาชีพประชาชนในชนบท

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 4

หลังจากที่มีการประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2520 สกศ. ได้จัดทำ**แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520-2524)** ที่มุ่งพัฒนาบุคคลและสังคมควบคู่กันไป โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะเร่งพัฒนาการศึกษาทุกระดับและประเภทให้เหมาะสมกับสภาพที่แท้จริงของประเทศ และตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน และได้มีการกำหนดนโยบายและแผนการศึกษาตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาของคณะกรรมการวางพื้นฐานเพื่อปฏิรูปการศึกษา ดังนี้

- 1) ปรับปรุงระบบบริหารการศึกษาให้มีเอกภาพในด้านนโยบาย ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น
- 2) ปรับปรุงระบบการศึกษาให้มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยจัดระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น ให้การศึกษาในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนประสานสัมพันธ์กัน
- 3) ปรับปรุงคุณภาพการศึกษาทุกระดับทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในเมืองหรือชนบท
- 4) ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเนื้อหาสาระ และกระบวนการเรียนรู้ของการศึกษาแต่ละระดับและประเภทให้เหมาะสมกับสภาพที่เป็นจริงในแต่ละท้องถิ่น ให้สนอง

ความต้องการของสังคม วัฒนธรรมการเมืองและเศรษฐกิจของท้องถิ่น และของประเทศ

- 5) ส่งเสริมให้มีความเสมอภาคทางการศึกษา
- 6) ส่งเสริมการจัดการศึกษาของเอกชน

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 5

ในระยะต่อมา รัฐบาลได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาประเทศแนวใหม่ไว้ใน**แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529)** โดยการปรับระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต ในขณะเดียวกันก็ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม ให้มีการกระจายผลการพัฒนาให้ถึงชาวชนบทที่ยากจนอย่างทั่วถึง และประสานงานพัฒนาเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับการบริหารความมั่นคงของประเทศ **แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529)** ได้จัดทำขึ้นเพื่อเร่งรัดพัฒนาการศึกษาทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพ ให้เหมาะสมกับสภาพความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยมุ่งให้การศึกษาเป็นการเสริมสร้างบุคคลให้มีความรู้ ความคิด และความสามารถในการประกอบอาชีพ มีจริยธรรม คุณธรรม ตลอดจนมีพลานามัยสมบูรณ์ รักและธำรงศิลปวัฒนธรรมและความเป็นไทยไว้ตลอดจนก่อให้เกิดความสำนึกในการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุขตามวิถีทางประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

วัตถุประสงค์และนโยบาย ในการจัดการศึกษามีดังนี้

1) ส่งเสริมการศึกษาทุกระดับและประเภท ทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนให้ประสาน สัมพันธ์กัน

2) ปรับปรุงโครงสร้างระบบบริหารและการจัดการ การศึกษาทุกระดับและประเภทให้มีประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพผล ประสานสัมพันธ์กันมีความคล่องตัวทันต่อ การเปลี่ยนแปลงของสังคม

3) จัดและส่งเสริมให้สถานศึกษาเป็นแหล่ง บริการการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม และกีฬาพลานามัย แก่ชุมชน และเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการพัฒนา สถานศึกษา

4) ปรับปรุงคุณภาพการศึกษาทุกระดับและ ประเภท เน้นการวางระบบการติดตามประเมินผลและ การนิเทศการศึกษา

5) ส่งเสริมการพัฒนาหลักสูตร นวัตกรรม และ เทคโนโลยีทางการศึกษา โดยมุ่งเน้นการคิดเป็นทำเป็น ดำรงตนเป็น และแก้ปัญหาเป็น

6) สนับสนุนส่งเสริมและเผยแพร่การวิจัย และจัด ให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันระหว่างผู้วิจัยและผู้ นำผลการวิจัยไปใช้

7) จัดและส่งเสริมให้มีความเสมอภาคทางการ การศึกษา โดยมุ่งทั้งการกระจายสถานศึกษาด้านวิชาชีพให้ เพียงพอกับความต้องการกำลังคนของประเทศ และสนับสนุนให้ชาวชนบทและกลุ่มชนที่มีโอกาสน้อยได้รับบริการ ทางการศึกษาในอัตราส่วนที่มากขึ้นเป็นพิเศษ

8) ปรับปรุงระบบและวิธีการคัดเลือกเข้า ศึกษาต่อระดับต่างๆ ให้เหมาะสม และเอื้ออำนวยต่อ ความมุ่งหมายของหลักสูตรแต่ละระดับและประเภท

9) เร่งฝึกและอบรมในด้านระเบียบวินัย คุณธรรม ความรู้จักรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม พร้อมทั้งความ สำนึกในความเป็นไทยร่วมกัน

10) จัดและส่งเสริมนันทนาการและการกีฬา ทั้งใน สถานศึกษาและนอกสถานศึกษา

11) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ รวมทั้งจากผู้ รับโอกาสทางการศึกษาในระดับที่สูงกว่าประถมศึกษา มา ใช้ในการจัดการศึกษา

12) ส่งเสริมการจัดการศึกษาของสถานศึกษา เอกชน โดยให้เอกชนร่วมรับภาระในการจัดได้ภายในขอบ เขตและลัดส่วนที่รัฐกำหนด

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และนโยบายดังกล่าว จึงได้ กำหนดเป้าหมายการพัฒนาการศึกษา โดยมุ่งจัดการ การศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียนให้ สัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และก่อให้เกิดความเสมอภาคทางการศึกษายิ่งขึ้น

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6

ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่ง ชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) รัฐบาลได้กำหนดเป้ าหมายการพัฒนาเป็น 2 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจและด้าน สังคม ในด้านเศรษฐกิจมีเป้าหมายที่จะรักษาระดับการ ขยายตัวให้เพียงพอที่จะรองรับกำลังแรงงานใหม่ที่เข้าสู่

ตลาดแรงงานมากขึ้น ในด้านสังคมมีเป้าหมาย คือ มุ่งพัฒนาคุณภาพของคนเพื่อให้สามารถพัฒนาสังคมให้ก้าวหน้า มีความสงบสุข และเป็นธรรม

เพื่อให้การดำเนินการด้านการศึกษาสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 สกศ. จึงได้จัดทำ**แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534)** ให้เป็นแผนที่มุ่งพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ ความคิด มีคุณธรรม พละนาถมัยที่สมบูรณ์ มีทักษะในการประกอบอาชีพ เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม และเป็นกำลังในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยได้กำหนดแนวนโยบายในการพัฒนาการศึกษาไว้ สรุปได้ดังนี้

1) เร่งรัดการจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับความต้องการทางการศึกษาในการพัฒนาบุคคล และให้สัมพันธ์กับการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม และการพัฒนาชนบทของประเทศ

2) เพิ่มความเสมอภาคในโอกาสทางการศึกษารวมทั้งส่งเสริมให้บุคคลต่างๆ ได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดเวลาตามความต้องการและความจำเป็นตลอดชีวิต

3) เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ผู้เรียนได้รับความรู้และทักษะ พร้อมทั้งความองงงามทางคุณธรรม จริยธรรม และสุขภาพอนามัย

4) ปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหาร การวางแผน และการจัดการศึกษาทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

5) ปรับปรุงการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์และ

เทคโนโลยีให้ทันกับความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

6) ส่งเสริมและพัฒนาการวิจัย การทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม การบริการทางวิชาการแก่ชุมชนการกีฬา และนันทนาการ

7) ระดมทรัพยากรในการจัดและพัฒนาการศึกษาจากแหล่งต่างๆ พร้อมทั้งปรับปรุงการจัดสรร และการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาการศึกษา

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7

ในขณะที่เตรียมการประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2535 ได้มีการจัดทำ**แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539)** ขึ้น เพื่อเตรียมคนไทยให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การเมือง สภาพแวดล้อม รวมทั้งความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประชาคมโลก โดยกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของพลเมืองให้มีคุณธรรม จริยธรรม ปัญญา มีสุขภาพพลานาถมัยสมบูรณ์ ตลอดทั้งมีความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพ สามารถพึ่งตนเอง และดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุขภายใต้การปกครองตามระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมกับสภาพการณ์ ริเริ่มสร้างสรรค์และนำการพัฒนาประเทศไปในทิศทางที่เหมาะสม และสามารถช่วยให้การเปลี่ยนแปลงทาง

เศรษฐกิจและสังคมเป็นไปอย่างเป็นกระบวนการและราบรื่นสอดคล้องกับเงื่อนไขข้อจำกัดด้านทรัพยากร สภาพความต้องการแต่ละบุคคล ชุมชน และสังคม รวมทั้งก่อให้เกิดความสมดุล และเชื่อมโยงในการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม ตลอดจนความสัมพันธอันดี ความผสมกลมกลืน และได้รับประโยชน์ร่วมกันจากการพัฒนาเมืองและชนบท

นโยบายเพื่อพัฒนาการศึกษาตามแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) มีสาระโดยสรุปดังนี้

- 1) เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระดับ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาที่ตอบสนองความต้องการพื้นฐานตามวัย
- 2) เร่งพัฒนาการศึกษาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งส่งเสริมการเรียนการสอนด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ เพื่อสนองตอบต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมในยุคใหม่
- 3) เร่งกระจายโอกาสทางการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษาอย่างกว้างขวางและเป็นธรรมแก่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจ สังคม และกลุ่มชนต่างวัฒนธรรม ตลอดจนจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษ
- 4) เร่งปรับปรุงการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และขยายการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อให้ผู้จบประถมศึกษาได้เข้าเรียนมากขึ้น
- 5) เร่งจัดการศึกษาให้มีลักษณะเป็นเครือข่าย

การเรียนรู้ที่มีความยืดหยุ่นหลากหลายในรูปแบบและวิธีการ ให้สอดคล้องกับความต้องการของบุคคล ชุมชน และสังคม ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

6) เร่งรัดจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ตลอดจนส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่ออาชีพในทุกระดับและประเภทการศึกษา ให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถที่จะเป็นผู้ประกอบการได้ด้วย

7) เร่งรัดปฏิรูปการฝึกหัดครู รวมทั้งพัฒนาครูประจำการ และยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

8) ดำเนินการให้หน่วยงานการศึกษาในส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และสถานศึกษา มีความคล่องตัวในการบริหารและการจัดการศึกษามากยิ่งขึ้น ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ท้องถิ่นและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างกว้างขวาง

9) สนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพและให้จัดมากขึ้น โดยเฉพาะการศึกษาที่นอกเหนือจากการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการศึกษาที่เป็นความต้องการเฉพาะของกลุ่มคน

10) เร่งพัฒนาระบบข้อมูล ข่าวสาร และสารสนเทศทางการศึกษาและที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทั้งของภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ให้สามารถนำไปใช้ในการวางแผนการบริหารและการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8

ในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ

ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ได้มีการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการศึกษาในระยะต่อไปพบว่า การศึกษาจะทวีความสำคัญมากขึ้น เพราะมีปัจจัยและการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ท้าทายสังคมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระแสโลกาภิวัตน์ที่ผลักดันให้ไทยต้องแข่งขันกับนานาประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การศึกษาต้องเป็นกระบวนการที่เตรียมคนไทยและสังคมไทยให้ก้าวสู่ยุคใหม่อย่างมั่นคงและรู้ทันโลก

วัตถุประสงค์ในการพัฒนาการศึกษา ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) มี 3 ประการ คือ

- 1) เพื่อขยายและยกระดับความรู้พื้นฐานของประชาชนทั้งมวลให้กว้างขวางและสูงขึ้นถึงระดับมัธยมศึกษาอย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกัน
- 2) เพื่อพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ สอดคล้องสัมพันธ์กับความต้องการของบุคคล ชุมชน และประเทศ ให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ
- 3) เพื่อให้การศึกษาไทยสร้างศักยภาพของประเทศในการพึ่งพาตนเอง และสร้างความก้าวหน้าและมั่นคงของเศรษฐกิจไทยในประชาคมโลกบนฐานแห่งความเป็นไทย

อีกทั้งได้กำหนดนโยบายการพัฒนาการศึกษาไว้

5 ด้าน ดังนี้

- 1) เร่งขยายและยกระดับความรู้พื้นฐานของประชาชนอย่างทั่วถึงเท่าเทียมกันและมีคุณภาพ

- 2) ปฏิรูประบบการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนพัฒนาขีดความสามารถได้เต็มตามศักยภาพ ตามจุดประสงค์ของการศึกษา แต่ละระดับ/ประเภท โดยมีทั้งความรู้ความสามารถ และทักษะพื้นฐานที่ตรงทั้งมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

- 3) ปฏิรูประบบการผลิตและพัฒนาครูให้มีศักยภาพ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีคุณภาพสามารถดำรงชีวิตในสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข รวมทั้งพัฒนาวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง เป็นที่ยอมรับในสังคม

- 4) เร่งผลิตและพัฒนากำลังคนระดับกลางและสูง เพื่อสร้างศักยภาพและความก้าวหน้ามั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศในประชาคมโลก บนฐานแห่งความเป็นไทย และการพึ่งพาตนเอง

- 5) ปฏิรูประบบบริหารและการจัดการการศึกษา ให้มีอิสระมากขึ้น กระจายอำนาจการจัดการศึกษาให้ทุกส่วนมีส่วนร่วมและรับผิดชอบการจัดการศึกษา ให้มีรูปแบบการจัดการศึกษาที่หลากหลาย มีการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ และสร้างความเป็นธรรมในสังคมให้มากขึ้น

คำประกาศเกียรติคุณ รางวัล “มหิดลเกษกร” แก่ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ กิตตแพทย์สมศักดิ์ จักรไพวงศ์

สำเร็จการศึกษาทันตแพทยศาสตรบัณฑิต และประกาศนียบัตรวิทยาศาสตร์การแพทย์คลินิกคัลยศาสตร์ช่องปาก จากมหาวิทยาลัยมหิดลเมื่อปี พ.ศ.2512 และ พ.ศ. 2514 ได้รับอนุมัติบัตรสาขาทันตกรรมทั่วไปจากทันตแพทยสภา เมื่อ พ.ศ. 2540 เคยดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาคัลยศาสตร์ และหัวหน้าภาควิชาทันตกรรมรวบยอด (ปัจจุบันชื่อภาควิชาทันตกรรมโรงพยาบาล) รองคณบดีฝ่ายกิจการพิเศษ รองคณบดีฝ่ายบริหารและวางแผนของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ตลอดจนเป็นคณบดีคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ติดต่อกัน 2 วาระ ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

ผลงานด้านวิชาการได้รับการแต่งตั้งจากสภามหาวิทยาลัยมหิดลให้เป็นศาสตราจารย์คลินิก สาขาทันตกรรมทั่วไป เมื่อ 1 เมษายน 2542 และได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ให้เป็นศาสตราจารย์ในสาขาวิชาทันตกรรมทั่วไป เมื่อปี 2543 ได้รับปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาทันตแพทยศาสตร์ จากมหาวิทยาลัย Nippon Dental University ประเทศญี่ปุ่น เมื่อปี พ.ศ. 2543 ได้รับพระราชทานปริญญาทันตแพทยศาสตรคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์และเกียรติบัตรเป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณสาขาทันตกรรมโรงพยาบาลของมหาวิทยาลัยมหิดล เมื่อปี 2545

ศาสตราจารย์เกียรติคุณสมศักดิ์ จักรไพวงศ์ เป็นผู้ดำริและริเริ่มก่อตั้งภาควิชาทันตกรรมรวบยอดจนสำเร็จ ต่อมาเปลี่ยนเป็นภาควิชาทันตกรรมทั่วไป และปัจจุบันคือ ภาควิชาทันตกรรมโรงพยาบาล ซึ่งทำหน้าที่ให้การเรียนการสอน วิจัย และบริการวิชาการในเรื่องทันตกรรมรวบยอด (Comprehensive Dentistry) เป็นแห่งแรกของประเทศไทย และขณะนี้ได้มีการเรียนการสอน วิจัย บริการวิชาการทั้งระดับปริญญาตรี และบัณฑิตศึกษาตลอดจนการฝึกอบรมเป็นผู้ชำนาญการสาขาทันตกรรมทั่วไป ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพของประเทศไทยให้ทัดเทียมนานาชาติยังก่อให้เกิดการบริการวิชาการที่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ของประเทศไทยเป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือ ทำให้การบริการประชาชนเป็นไปได้อย่างทั่วถึง และก่อให้เกิดการกระจายทันตแพทย์ได้อย่างเหมาะสมหลังการศึกษาเพิ่มเติมระดับหลังปริญญา

สำหรับการพัฒนาศักยภาพของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ศาสตราจารย์เกียรติคุณสมศักดิ์ จักรไพวงศ์ ได้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารคณะต่อเนื่องกันถึง 13 ปี ก่อนที่จะได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ให้เป็นรองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ท่านได้พัฒนาคณะทันตแพทยศาสตร์อย่างต่อเนื่องจนมีพัฒนาการเป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติว่าเป็นสถาบัน

การศึกษาชั้นสูง สาขาทันตแพทยศาสตร์ที่มีศักยภาพ ด้านการเรียนการสอน วิจัย และบริการวิชาการอยู่ในระดับแนวหน้าของประเทศ และมีผลผลิตที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

ด้านการบริหารงานมหาวิทยาลัย ศาสตราจารย์เกียรติคุณสมศักดิ์ จักรโพวงศ์ ได้อุทิศตนด้วยความเพียรพยายามและเสียสละอย่างยิ่งในการช่วยงานมหาวิทยาลัยมหิดล โดยตลอดตั้งแต่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหิดล มีผลงานจำนวนมากมายเป็นที่ยอมรับของชาวมหาวิทยาลัยมหิดล ผลงานที่ปรากฏชัดเจน ได้แก่ การเป็นผู้อำนวยการศูนย์การแพทย์กาญจนาภิเษกและโรงพยาบาลทันตกรรม เป็นเลขาธิการผู้ประสานงานกีฬาสาธยายเกมส์ที่มหาวิทยาลัยมหิดลเป็นเจ้าภาพทั้งสองครั้ง และเป็นหนึ่งในผู้ริเริ่มก่อตั้งสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยมหิดลในพระบรมราชูปถัมภ์และเคยเป็นเลขาธิการสมาคมฯ 2 สมัยและอุปนายกสมาคมฯ 2 สมัย เป็นผู้รับผิดชอบและรับมอบหมายงานกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยจากผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยมหิดล มาโดยตลอดและสามารถปฏิบัติจนบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายทุกประการจนเป็นที่ยอมรับนับถือจากผู้บริหารมหาวิทยาลัยมาโดยตลอด

ด้านวิชาชีพเคยเป็นอุปนายกทันตแพทยสภารับผิดชอบด้านวิชาการทันตแพทยสภาทั้งหมด ได้ดำเนินการจัดทำหลักสูตรอนุมัติบัตรและวุฒิบัตรของทันตแพทยสภาทั้ง 10 สาขา จนสำเร็จได้รับการรับรองจาก ก.พ. และมีมาตรฐานทัดเทียมนานาชาติและได้ใช้หลักสูตรดังกล่าวในการฝึกอบรมผู้ชำนาญการเฉพาะทางทั้ง 10 สาขาของทันตแพทยสภาจนครบทุกวันนี้ ทำให้ประเทศไทยลดการสูญเสียเงินตราในการส่งทันตแพทย์ไปศึกษาในต่างประเทศในการเป็นผู้ชำนาญการเฉพาะได้เป็นจำนวนมาก

ด้านการเสียสละอุทิศตนเพื่อส่วนรวม ได้เพียรพยายามใช้เวลาว่างจากราชการออกให้บริการแก่ประชาชนในท้องถิ่นทุรกันดาร โดยได้เคยเป็นอาสาสมัคร

หน่วยทันตกรรมพระราชทานในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ อาสาสมัคร พ.อ.ส.ว. และอาสาสมัครของ ก.ร.ป. กลาง ตลอดจนได้จัดตั้งหน่วยทันตกรรมเคลื่อนที่เพื่อไปให้การตรวจรักษาทางทันตกรรมแก่ผู้ด้อยโอกาสในท้องถิ่นทุรกันดารและประชาชนผู้พิการหรือขาดโอกาสเข้ารับบริการจากรัฐ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 เป็นต้นมา โดยมีได้ใช้เงินงบประมาณแผ่นดินจนกระทั่ง ปี พ.ศ. 2541- ปัจจุบัน ได้รับพระกรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ ให้เป็น**ประธานโครงการหน่วยทันตกรรมพระราชทานในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี** โดยหน่วยมีหน้าที่ให้การตรวจรักษาและวิจัยตลอดจนทำมาตรการป้องกันโรคในช่องปากให้แก่นักเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนทั่วทั้งประเทศ และยังได้รับพระกรุณาธิคุณให้ถวายงานตามพระราชดำริร่วมกับโครงการส่วนพระองค์ในเรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนในท้องถิ่นทุรกันดาร ตลอดจนการไปถวายงาน ณ ประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และราชอาณาจักรกัมพูชา รวมทั้งกลับมาประสานการจัดฝึกอบรมบุคลากรทางแพทย์และสาธารณสุขของประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ณ มหาวิทยาลัยมหิดล อย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันและกำลังดำเนินการประสานโครงการพระราชดำรินำผู้บริหารด้านการศึกษาและสาธารณสุขของประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวมาแลกเปลี่ยนความรู้ และศึกษาดูงาน ณ มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างประเทศทั้งสองอีกด้วย

ด้วยผลงานดีเด่นดังกล่าว สมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยมหิดลในพระบรมราชูปถัมภ์ในการประชุมครั้งที่ 1/2546 เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2546 จึงมีมติมอบรางวัล “มหิดลพยากร” ให้แก่ศาสตราจารย์เกียรติคุณทันตแพทย์สมศักดิ์ จักรโพวงศ์

ประมวลภาพภารกิจผู้บริหาร

เยี่ยมชมมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

นายปลอด อติเรกสาร รักษาการแทนรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย เยี่ยมชมกิจการของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ โดยมีผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ให้การต้อนรับ

หารือจัดประชุม APSSA

ศาสตราจารย์ ร้อยตำรวจเอก วรเดช จันทนคร ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย เป็นประธานในพิธีเปิดการประชุมหารือร่วมกับคณะกรรมการดำเนินงานจัดการประชุม Asia Pacific Student Services Assosiation (APSSA) ครั้งที่ 9 ปี ค.ศ. 2004 ณ ห้องประกายเพชร โรงแรมเอเชีย

การประชุมคณะกรรมการระดับภูมิภาค

นายปลอด อติเรกสาร รักษาการแทนรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย ร่วมเป็นประธานในพิธีเปิดการประชุมคณะกรรมการระดับภูมิภาคเพื่อติดตามผลการประชุมระดับโลกว่าด้วยการอุดมศึกษา (The Second Session of the Region Follow-up Committee for the 1998 World Conference on Higher Education) ณ โรงแรม อิมพีเรียล ควีนส์ พาร์ค กรุงเทพฯ

***** ...ติดตามข่าวสารด้านการอุดมศึกษาได้จาก.... *****

อนุสารอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย

เอกสารเผยแพร่รายเดือน นำเสนอข้อมูลและความก้าวหน้าของการอุดมศึกษาไทย

จดหมายข่าวรายสัปดาห์ ทบวงมหาวิทยาลัย

นำเสนอข่าวสาร ความเคลื่อนไหวในแวดวงอุดมศึกษา

www.mu.go.th

เว็บไซต์ทบวงมหาวิทยาลัย บริการข้อมูลข่าวสารด้านการอุดมศึกษา และเผยแพร่ภารกิจ/กิจกรรมของทบวงมหาวิทยาลัยแก่ประชาชนทั่วไป

อนุสารอุดมศึกษา จัดทำโดย ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

328 ถนนศรีอยุธยา เขตราชเทวี กทม. 10401

โทรศัพท์ 02-2458323, 02-2461111 ต่อ 611 โทรสาร 02-2458323, 02-2458636

E-mail : pr_mu@hotmail.com